

jarskimi Nemci razven ob mejah ni, ampak sami gospodi.

Naredimo račun! Nasprotstvo med Slovenci in Nemci na Spodnjem Štajarskem torej ne izvira morda iz kakega slepega sovraštva, ker si stojita dva različna naroda nasproti, ampak naše nasprotstvo je načelno. In nihče nas ne more siliti, da bi ne smeli pobijati krivih načel naših nemških sodeželanov, se manj pa, da bi morali celo molčati o njih. Slovenci ostanemo na svojem dose-danem stališču!

Politični ogled.

Prijatelji Slovencev. Prijatelji se spoznajo v nesreči. Občinski zastop v Ljubnem na Gornjem Štajarskem je sklenil, da bo prispevke za spodnještajarske poplavljenice izročil namestništvu s pridržkom, naj se razdelijo samo med poplavljenice nemške narodnosti. Graški mestni občinski zastop je storil enako. Radovedni smo, ali bo sedaj ptujski listič povedal resnico ter rekel: Ljubi kmet! Takšni prijatelji se nahajajo med tvojimi nemškimi sodeležani! Samoumevno je, da taki čini ne morejo med Slovenci pospeševati ljubezni do nemških sodeželanov in naj se ravna z nami, kakor se hoče.

Ministerski predsednik dr. Koerber je bil v soboto pri cesarju v Ištu. Poročal mu je o sedanjem političnem položaju. Pravijo, da zdaj veje na Dunaju zopet Slovanom prijaznejši veter. Čehi se trudijo, da bi vnovič vstala prejšnja državnozborska večina. Nemški konservativci se tej nakani ne upirajo in gotovo se bodo tudi Poljaki dali pridobiti. Naj se razvijejo stvari kakorkoli, to je gotovo, da se proti Čehom in Jugoslovanom ne da več tako lahko vladati, kakor nekaj. Mi vstajamo!

V Trstu se je mudil pretekle dni odelek angleške mornarice, kojemu so priredili vojaški in vladni krogi v Trstu lep sprejem. Sedaj je odplulo brodovje v Reko, kjer so jih pozdravili madžarski dostojanstveniki.

Ljudsko šolstvo v Istri. Žalostno sliko nam podaja »Naša Sloga« o ljudskem šolstvu v Istri. Potroši se za šole 600.000 K, a ta svota niti od daleč ne zadostuje največji potrebi. Obiskovati bi moralo šole 52.515 otrok, in sicer 27.239 dečkov in 25.276 deklic. Od teh je hodilo v šole leta 1898—1899 v vsem 33.454 otrok. Ako torej to število odbijemo od skupnega števila šolskih otrok, dobimo ogromno število dece, ki ne dobiva nobenega poduka, namreč 17.865, in sicer 9102

dečkov in 8763 deklic. Ta slika je tem žalostnejša, ker vsi ti otroci pripadajo hrvatskemu in slovenskemu narodu. Vseh šol v Istri je 202. Ako računamo po razredih, pripada na dobri dve tretjini prebivalstva, t. j. na Hrvate in Slovence 112 razredov, dočim ima jedna tretjina, Italijani, 192 razredov, t. j. za 89 razredov več nego Hrvati in Slovenci skupno. To je ljudsko šolstvo v Istri.

Allgemeiner deutscher Schulverein v Berlinu je imel v preteklem letu 30.000 članov in 108.000 mark dohodkov. Delil je podporo tudi Nemcem po Slovenskem, da se tem prej sezida most do Avstrije.

Katoliška cerkev na Ogrskem bode 15. avgusta praznovala z velikimi slavnostmi 900letnico krščanstva na Ogrskem. Povabljen je tudi cesar.

Vojska v južni Afriki se ni končana in burski »kmetje« se niso podlegli na vsi črti angleškemu nasilstvu. O tem nas zadostno poučujejo najnovejši dogodki na transvalskem bojišču. V londonskem listu »Daily Express« je bilo citirati naznanilo predsednika Krügerja, da so Buri pri Watersfalu zajeli angleški tabor ter ugrabili večje število konj in bogato zalogo živil; list »Standard« je pa objavil zelo sumljivo vest, da je poštni urad v Kapstadtu ustavil pošiljatev zasebnih pism v Johannesburg. Tudi brzojavke za Pretorijo se ne vsprejemajo. O tem sicer angleški general Roberts trdovratno molči, a je dokaz, da se Angleži na bojišču ne počutijo najbolje. Zda se je pa oglasil tudi sam Roberts z naslednjo, ne posebno veselo brzojavko: Buri so večeraj, 12. t. m., odločno napadli naše desno krilo. Z obžalovanjem moram poročati, da se jim je posrečilo polastiti se Nitralsneka, kraja, ki leži 18 milj zahodno od Pretorije ob železnici, ki vodi v Rustenburg. Boj je trajal celi dan. Odposlal sem sicer pomoč, toda predno je došla na mesto, je bila naša posadka premagana. Oba topova in velik del škotskega švadrona so zajeli Buri, ker so konji opešali. Poleg tega so ujeli Buri 90 mož lincolshire-polka. Izkaza o naših izgubah še nimam, a bojim se, da so naše izgube ogromne. Istodobno so Buri napadli naše predstraže pri Derdepoortu. Sedmi dragonski polk se je dobro držal. Nato sem umaknil naše rezerve. Mi bi ne imeli velikih izgub, ko bi naši ne bili mislili, da so v gozdu skriti Buri naši vojaki. Konečno pravi Roberts, da je general Smith-Dorrien nabil Bure pri Krügersdorpu, in istotako Buller, ki je pregnal Bure, ki so pri Paardekraalu razdeljali železnico. Iz te brzojavke, katere konec skuša omiliti prvi del, je dovolj razvidno, kako so Buri siti boje-

vanja in v kako ugodnem položaju se nahajajo Angleži.

Vojska na Kitajskem. Že se je zanimala vest, da bi bili poslaniki tujih vlad v Pekinu umorjeni. Sedaj pa se zopet potrjuje in sicer uradno. Toda ne samo poslaniki so bili umorjeni, ampak tudi drugi tuji. O zadnjih obupnih bojih Evropejcev v Pekinu, ki so se zatekli k angleškemu poslaniku, čegar palača je najdalje kljubovala napadom divjih bokserjev, poročajo Angleži sledeče podrobnosti: Branitelji angleškega poslanništva so večkrat po noči in po dnevi napadli oblegalce. Prvi napad, ko je bil že vdrt del zidu, so res srečno odbili. Ko so poskušali drugi napad, sta prišla na bojišče s svojimi četami princ Čing in generala Wangwing-Čang ter napadla oblegalce pod vodstvom princa Tuana, ki so pa napad odbili, razpršili armado, ubili generala, princa Činga pa brčkone ujeli, ker ga pogrešajo. Proti večeru so se namnožile vstaške čete z armado generala Tunga in po noči so z vso silo udrli v poslanništvo ter vse pomorili. Napadeni tuji se niti braniti niso mogli, ker jim je pošlo vse streljivo. General Tung je zapovedal z velikimi topovi streljati na poslanništvo. Poslopje je bilo kmalu v plamenu in vse je bilo uničeno. V Tientsinu pa se je položaj tujcev zboljšal. Čete tujih držav so dne 13. t. m. popolnoma premagale kitajske ustaše. Avstrija bržčas le ne bo poslala vojakov na Kitajsko.

Dopisi.

Maribor. (Abiturijentska veselica.) Vabila na to veselico so naznanjala, da bo sodelovala vojaška godba, toda slišali je nismo. Za sūdmarkino slavnost v Lipnici se je dovolila, za to veselico pa ne, čeprav je bila veselica prirejena v proslavo sedemdesetletnice cesarjeve in čisti dohodek namenjen za poplavljenice na Spodnjem Štajarskem. Kljub temu nismo bili žalostni in veselica se je obnesla izborna. Zabavala nas je mariborska veteranska godba in petje abiturientov pod vodstvom prof. gsp. Berana. Slavnostni govor v proslavo cesarjevo je imel prof. dr. A. Medved. Vrt Narodnega doma je bil natlačeno poln. Ne samo Mariborčani smo prišli na veselico, ampak tudi dragi gostje iz vseh krajev prijaznega Spodnjega Štajarja. Tudi več vseučiliščnikov, slovenskih in hrvatskih, bilo je navzočih. Ta večer menda pač ni bilo videti med nami kislega obraza, ampak vsi obrazi so bili veseli, jasni, kakor nebo, ki se je razpenjalo nad nami. Hvaležni

»Kaj mi vse praviš!«
 »Da, to je resnica!«
 »Kako pa so ti dvorni godci ugajali?«
 »Ti pa izvrstno, ti! Še na lepo nedeljo se pri nas lepše ne igra.«
 »Dunajčani so pač lahko ponosni na nje! In si bil na zvoniku sv. Štefana tudi?«
 »To je gotovo!«
 »Kako dolgo pa si rabil do vrha?«
 »Še čisto dva dni ne.«
 »Komaj?«
 »Da, dragi moj, jaz sem pač dober v nogah.«
 »Pa Prater je lep, kajne?«
 »Tam pa nisem mogel notri.«
 »Zakaj pa ne?!«
 »Bilo je zaprto.«
 »Tako?!«
 »E, seveda. Prav nerodno ključavnico so na vrata obesili.«
 »Presneta piška, to je pa škoda, meni nadvojvoda. Povej mi dragi rojak, ti si gotovo lovec?«
 »Če sem lovec!«
 »Si že mnogo divjih kôz postrelil?«
 »A, vse, vse katerih ne vidiš več tu okoli poskakovati, sem postreljal po večini menda jaz.«
 Po malem presledku pa začne zopet

nadvojvoda: »In ker si že na Dunaju bil, si menda tudi videl cesarja!«
 »Cesarja? I nu, seveda sem ga videl. Prej bi itak ne bil šel; kajti jaz živim in umrjem za cesarja!«
 »To je lepo, hvali nadvojvoda. »Kje pa si videl cesarja?«
 »Na sprehod je šel.«
 »Kako pa je izgledal?«
 »Nu kako, velik rudeč plašč je imel na sebi in žezlo v desni roki.«
 »Takšen je šel na sprehod?«
 »Nu seveda!«
 »Povej mi, dragi, tvoj oče je bil gotovo lovec?«
 »To pa to, seveda! Kaj pa bi naj bil družega?«
 »Pač, pač! dovolj je še očetov, ki niso loveci.«
 »Kaj pa je potem tvoj oče bil?«
 »Cesar!« se odreže tuji gospod.
 »Ne govori tako glasno,« opozori sedaj lovec tujega gospoda. »Če te orožnik sliši, da tako laž govoriš, te še primejo. Pa, imaš tudi kakega brata?«
 »Seveda!«
 »Kaj pa je?«
 »Cesar!« mu zopet odvrne tujec.
 »Pojdi se soliti!« se stric zakrohota.
 »Imaš tudi otroke?« vpraša nadalje.

»Hvala Bogu! Na primer Franceta imam najbolj rad.«
 »Kaj pa je ta?«
 »Cesar!« bil je zopetni odgovor nadvojvode.
 Še glasneje se sedaj stric zareži. Tako se je smejal iz vsega grla, da bi bil skoro počil. Ko zopet zadobi sapo, vpraša »Kaj pa si potlej ti?«
 »Jaz bi bil lahko cesar postal, ko bi bil hotel,« odgovori mu tujec s poudarjajočim glasom.
 Ko zdajci prideta v Marijino Celje, pa se začne spoštljivo priklanjanje, in klobuki lete z glav, kot bi jih neka skrivna moč z glav stresavala. Lovcu pa postaja temno pred očmi in vsi ti čudeži se mu zde, kakor da bi se mu sanjalo.
 Srčna hvala za tvoje spremstvo!« mu zdajci reče nadvojvoda v svoji dobrohotnosti. »In če prideš zopet na Dunaj in bo Prater zaprt, le vprašaj po nadvojvodu Francu Karlu. Jaz ti bom že dal odpri.«
 Zdajci pače stric pred nadvojvodo na kolena in ga poprosi odpusčenja. Smehljajoč se, mu veli nadvojvoda vstati. Potem ga pelje seboj v romarsko cerkev in mu reče: »Zdaj pa zmoli tukaj nekaj očenašov za pokoro, ker si me tako nalagal.«

smo vsem prirediteljem za užitek, ki so nam ga nudili!

Od nekod. (Sadjarska in vinarska šola v Mariboru.) Dragi bralec! Zopet mi je dana prilika, da ti opišem, kako se je vršil letni tečaj in v katerem jeziku se je poučevalo na tej šoli od 18—23. junija. Udeležilo se nas je tega tečaja 18 in sicer samo slovenski fantje in možje, nemca pa nobenega. Veliko jih je izostalo, da niso prišli v ta tečaj, menda zato ne, ker se v sadjarski in cestarski stroki poučuje v blaženi nemščini. Pa tudi mnogo novim prosilcem se je odbila prošnja, da niso bili sprejeti na ta letni tečaj, kar jaz sam iz svojega prepričanja vem. Toda čeprav ni bilo tokrat nobenega Nemca, je bil poduk v cestarski in sadjarski stroki vendar v švabščini in tako smo mi udeleženci ... klensko malo razumeli, ker se učitelj nekako po pruskem zateguje in naglašja. Zakaj se neki sprejemljejo na tako koristno šolo, kakor je v Mariboru, učitelji iz tujine, ki niti nemškega jezika ne znajo pravilno po avstrijskem govoriti. Obrnimo se sedaj malce na letni tečaj in kaj se je vse obravnavalo in poučevalo v njem. Udeležilo se ga je tudi 28 učiteljev iz raznih krajev. Poučevalo se je o vinarstvu vse, kako se ima s trsom poleti ravnati, kako vezati, škropiti proti peronospori in žvepljati; potem kako se na zeleno cepi in kako je s cepljenkami ravnati. Ta pouk je pač bil hvala Bogu, v našem slovenskem jeziku in nas je poučeval gospod učitelj Blažekovič, kteremu tudi na tem mestu izrekamo prirsno zahvalo. Zraven se je poučevalo sadjarstvo in cestarstvo in to je bilo razvrščeno na več točk. V teh točkah se je poučevalo, kako se delajo spalirji v vrtih za sadna drevesca in kako se mala drevesca obrezujejo ter kako se mora ravnati z njimi. Nadalje, kako se drevje obvaruje sitnih mrčesov, namreč na ta način, da meseca junija ali julija privežemo okrog debla lesne slame ali sena in potem zlezajo mrčesi v to zavetje, tu prezimijo celo zimo, a spomladi se to pobere z debla in zažge, na tak način pokončamo mnogo ličink. Nadalje, kako se ima škropiti proti drevesni peronospori in kako se cepi na oči za kožo in kedaj. Najpripravnejši je za tako cepljenje mesec julij in avgust, ko je drevje drugič muzevno. Poučevalo se je v tej stroki še marsikaj, pa kaj je hasnilo, ker mi smo malo razumeli ali pa skoraj popolnoma nič ta nemški pouk, ki ga nas je poučeval ta nemški učitelj. S pomočjo nekaterih učencev smo izvedeli, kaj nam je govoril. Tako torej razvidite dragi bralci, kako nas mučijo z blaženo nemščino na tej mariborski šoli. Res koristne so take šole za nas, pa le tedaj, ako se nas v našem jeziku poučuje, drugače nikakor ne. To je resnica, katero spričuje vsaki udeleženec tega letnega tečaja. Seveda, kdor je prav dobro pazil, se je že nekaj naučil in priučil, a lahko bi se še bili naučili mnogo več, ko bi se ves poduk vršil v našem slovenskem jeziku. Spričevala smo dobili seveda nemška, slovensko menda še pisati ne znajo; to je žalostno. Naša dolžnost je, da zahtevamo slovenske učitelje za sadjarsko in vinarsko šolo v Mariboru in drugod. Poslanci na noge!

Z Murskega polja. (Zveza slov. gasilnih društev.) Bilo je dne prvega malega srpana, v nedeljo zarano, takrat kadar so se mursko-poljski prebivalci od doma odpravljali k svojim župnijskim cerkvam k sv. maši. Takrat so se slišali rogovi trobentarjev gasilnih društev po Murskem polju, ki so vabili gasilce na nekaj izvanrednega. Po kratkem odmoru so vozovi drdrali po okrajni cesti kraj železnične postaje Križevci proti Sv. Juriju na Ščavnici oziroma sv. Duhu, podružni cerkvi sv. Jurija. Kakor se je dalo opaziti, se je ljudstvo radovedno oziralo po vozovih, še bolj pa po čeladah, in ugibalo je, kaj neki bode, da se toliko gasilcev pelja.

Domove smo zapustili zarano ob 5. uri in se vozili po dobro obdelani okrajni cesti tako, da smo bili že ob polu deveti uri vsi

zbrani pod hribom sv. Duha. Potoma smo videli marsikaj zanimivega, osobito takega, kar našim kmetskim očem ugaja. Snažne hiše dičijo vrstoma obcestje kakor nadomestilo drevoreda. Vmes se vrstijo tudi polja in gozdi in žobureči pritoki Ščavnice. Na vsem so se poznale pridne roke in razum. Polja kažejo marljivost, gozdovi štedljivost in kmetska stanovanja so tako okusno zidana, da so nekatera enaka vilam.

Pod hribom sv. Duha smo se z jurjeviskimi gasilci združili in tako korakali na hrib k cerkvi sv. Duha. Med potjo nam je delala godba jurjeviskega gasilnega društva koračnice. Vseh gasilcev nas je bilo skupaj 157. Poveljstvo je imel gosp. Čagran, načelnik jurjeviskega gasilnega društva. Po pravilih »zaveze gasilnih društev za ljutomerski okraj« je tako, da v katerem si bodi kraju zaveza nastopa, jo vodi domač načelnik.

Sv. Duh je, kakor je bilo že omenjeno, podružna cerkev Sv. Jurija na Ščavnici. Pozidana je na prijaznem griču, od koder je lep, romantičen razgled na vse strani čez mursko polje in še prek na Oggersko k našim zatiranim bratom Prekmurcem. Od todi se oko napije slikovitosti, katero je ljubi Stvarnik položil v naše kraje. Tu sem, na ta hrib nas je mlado jurjevisko gasilno društvo pozvalo, da se udeležimo korporativno svečanosti sv. rešnjega Telesa, ali po domačem rečeno »Telovega«, in da s tem domačinom pokažemo, da tam v zakotju oggersko-medžimurske meje na Murskem polju res živijo trdna gasilna društva s slovenskim poveljnim jezikom, in da več premorejo, kakor g. Bračko s svojimi gardami. Zaveza gasilnih društev je hodila v procesiji z razvito zastavo pod poveljstvom domačega načelnika. Vreme je bilo prav ugodno, tenki oblaki so branili preveliko vročino. Ker gasilci pri sv. maši nismo dobili prostora v cerkvi, smo se svete maše udeležili zunaj, pa pri procesiji nam je bila sreča mila, da smo bili prednji. Po sv. opravih smo korakali v gostilno gosp. Šijanča, kjer smo se okrepčali in potem se odpeljali na svoje domove s prepričanjem, da pri Svetem Juriju in v okolici narodni napredek raste, cvete, zori.

Cven. (Pouk.) Marljivi gosp. Ivan Bele, potovalni učitelj za vinarstvo in sadjarstvo, je dne 15. julija poučeval zadružnike kmetijske zadruge na Cvenu o sadjarstvu in vinarstvu. Znanja vešči gospod je zbranim prav lepo, v poljudni besedi razlagal o koristi sadonosnega drevja, poučeval o pridelovanju sadjevca in vzgoji drevja pa tudi o škodljivcih drevja in sadja, kako se je treba sadjarju njih varovati in nje zatirati. Nadalje je govoril o stanju vinogradov, kako se morajo obdelovati, bodisi še na starih nasadih ali že na ameriški podlagi, in potem še posebej o vinu, kako se ima pospravljati in hraniti. Poslušalci so marljivo sledili njegovemu poučevanju, ki je bilo strokovno. Takega poučevanja je treba ljudstvu. Brez šole ni znanja. Pa žalibože, da se ljudstvo tako malo zanima za tako poučevanje. G. Beletu pa bodi prirsna zahvala.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

V Mariboru bo dne 23. in 24. t. m. zborovala nemška Leonova družba. Dvorano za zborovanje bo dalo kn.-šk. dijaško sementišče. — Dne 8. in 9. avgusta bo zborovala v Mariboru Zaveza avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev v prostorih »Narodnega doma«. Krajevni pripravljalni odbor se je sestavil iz gg.: dr. Firbasa, I. Lasbacherja, D. Lesjaka in I. Nerata.

Tudi v Gradcu so začeli naš list preganjati. Jedna izmed cenjenih naročnic nam piše kaj lepo: »Gospod mi je strogo prepo-vedal čitati Vaš list! A jaz se nisem dolgo

premišljevala in rekla: Dobro, Vi ste Nemec ter radi prebirate nemške časnike, a jaz sem Slovenka, zakaj bi torej jaz slovenskih ne smela brati ... Jaz sem ga brala in ga bom brala ... Ne mnogo boljše se je zgodilo z mojo prijateljico ... Toda nobena se ni dala ustrašiti. Živile vrle Slovenke!

Zaradi mariborske vinarske in sadjarske šole smo dobili več pritožb. Jedno priobčujemo med dopisi. Vsi dopisovalci se pritožujejo zaradi nemškega poučevalnega jezika pri zadnjem tečaju za viničarje, sadjarje in cestarje. Nihče noče več rad v ta tečaj, ker se vsled nerazumevanja jezika nič ali le malo nauči. Kedaj bode vladajoča nemška stranka postala vsaj toli pametna, ter nam dala slovenske šole?

Zadolžena občina. Mariborski občinski zastop je vzel pri štajarski deželni hranilnici v Gradcu 2 milijona K na posodo.

Nemški štajarski učitelji bodo dne 12. in 13. septembra zborovali v Mariboru. Svoje zborovanje bi lahko opravili tudi na nemških tleh.

Na ptujsko gimnazijo prideta poleg Slovenca dr. K. Ozvalda še dr. I. Pichegger in dr. Jožef Zack. Imenoval jih je štajarski deželni odbor.

Škof Strossmayer v rogaški Slatini. Mnogi rodoljubi nam izražajo željo, naj bi se letos Slovenci poklonili jugoslovanskemu škofu dne 6. avg., torej prvi dan po Slomšekovi slavnosti na Ponikvi. Takrat bi gotovo mnogobrojno število Slovencev prišlo na Slatino.

Iz Majšperka nam pišejo: Č. g. Martin Žekar, župnik studenički in častni občan majšperski daroval je za zidanje nove šole in za uboge šolarje majšperske 30 K, za kateri dar se mu tem potom izreka presrečni Bog plati!

Družba sv. Cirila in Metoda bo imela glavno skupščino tekom prihodnjega meseca v Radovljici. Upamo, da bo družba letos malce bolj skrbela za pravočasno razglasitev glavne skupščine, nego je to storila lani. V poslovanju družbe se vidi, da v odboru ni več agilnega Kobljarja. To posebno čutijo podružnični zavodi.

Kako je kaj pri nas? Z Murskega polja nam pišejo: Pri nas ljudje marljivo žanjejo žito in pšenico ter sejajo hajdino. Vreme imamo lepo, skoraj prevroče. Okoli 30 stopinj je vročine.

Samomor. Na Bregu pri Ptujju se je zastrupila neka P. K. in je po petdnevnih mukah izdihnila. Povod: nesrečna ljubezen.

Veliko dobrodelno slavnost v korist po povodnji poškodovanim vitanjskoga okraja in Šaleske doline prirede skupno celjska narodna društva. Dan in spored še se bo naznanil.

Iz Šoštanja. C. kr. kancelist Šuln je premeščen v Slovensko Bistrico. Bil je v naši družbi priljubljena oseba in je rad sodeloval pri glediskih igrar v Čitalnici.

Dober svet, kako mraz pregnati. Znano je, da kadar je oblačno, mraza ni; tudi skušnja uči, da dim mraz prežene. Zatorej svetuje neki kmetovalec, da bi naj kmetje o mlačvi vsakovrstne pleve skrbno shranjevali, da nje imajo pripravljene, kadar nevarnost žuga. Pleve gorijo počasi in dajo veliko dima. Toda to morajo storiti vsi, če hočejo mraz pregnati; eden sam nič ne opravi.

Žetale. V nedeljo dne 22. julija bode v cerkvi Marije Tolažnice daroval prvo sv. mašo č. g. Lucij Selinšek, duhovnik frančiškanskega reda. Novomašnik je žetalski rojak.

Strelna ubila je dne 6. julija pri Bizeljskem na hrvaški zemlji nekega delavca, ki je z drugimi vred koruzo okopaval. Ko je začela vihra razsajati, so bežali, strelna vdari v motiko delavca ter ga pri priči usmrtil.

Na Bizeljskem pri podružnici sv. Antona se je močno ponesrečil neki fant, ki je streljal proti toči. Zažgal se mu je smodnik ter mu popolnoma ožgal obraz. Težko, da bo ubožec kedaj videl!